pobrano z www.wolosatki.pl

Mijają lata, mija czas

słowa: Barbara Włosiniak, muzyka: Krzysztof Żesławski

Mijają lata, mija czas,
Lecz mieszka w sercu każdej z nas
Taka kraina, własny świat,
Przez Wołosate wiedzie szlak.

Choć peleryna ciasna jest
I plecak w szafie kurzy się
Wystarczy jeden znany dom,
Byśmy przy ogniu siadły w krąg.

Więc płyńmy razem w marzeń świat,
Tam Rysiek na gitarze gra,
Harmonia dźwięków łączy nas,
Nastraja serca, staje czas.

Więc płyńmy razem w marzeń świat,
Tam Rysiek na gitarze gra,
Harmonia dźwięków łączy nas,
Nastraja serca, staje czas.

I druh Stanisław z nami jest,
Do ognia właśnie przysiadł się.
Zostawił naukowy świat,
By znów w Bieszczadach z nami grać.

Profesor rektor, równy gość,
Studentom pewnie daje w kość.
Przyjaźń darował każdej z nas,
Do Wołosatek słabość ma.

Los rozdał nam tysiące szans
I nowe role kazał grać.
Lecz ciągle myśl przenosi nas
W tamten szczęśliwy dla nas czas.

Znów weterana słychać śpiew
I romans w deszczu marzy się
Deszczu gwiazdami niebo lśni,
Na połoninie czardasz brzmi.

Więc płyńmy razem w marzeń świat,
Tam Rysiek na gitarze gra,
Harmonia dźwięków łączy nas,
Nastraja serca, staje czas.

Więc płyńmy razem w marzeń świat,
Tam Rysiek na gitarze gra,
Harmonia dźwięków łączy nas,
Nastraja serca, staje czas.